

LAUDACJA
NA CZĘŚĆ DOKTORA MARIANA KRÓLA
Z OKAZJI WRĘCZENIA STATUETKI
„WIEŻA 2019”

Szamotuły, 05 stycznia 2019

Szanowny Drogi Panie Doktorze, Szanowni Państwo! Podobnie jak wcześniej, zwracając się do laureatów wyróżnień „Wieża” również w tym roku kierowane słowa laudacji pod Pana adresem poczytuję sobie za honor i wielką przyjemność. Spotykamy się na koncertach noworocznych już od wielu lat i od kilku lat korzystam z okazji aby wyróżnić kogoś z szamotulan, lub z osób, które w szczególny sposób przysłużyły się Szamotułom. Dziś honorujemy dra Mariana Króla, którego dorobek i więzy z Grodem Halszki są niezaprzeczalne.

Szanowni Państwo! Jestem przekonany, że nikt, albo prawie nikt nie zdaje sobie sprawy z wyjątkowości tej osoby. Marian Król urodził się 16 lipca 1939 w naszej gminie w Brodziszewie. Trudno w krótkim opisie zawrzeć wszystko czemu poświęcał się nasz laureat. Powiem najkrócej jak tylko można – to patriota naszej Ojczyzny, patriota lokalny, oddany ziemi rolnik, pozytywista, perfekcjonista, prawdziwy mentor i wychowawca młodzieży. Działał w imponująco licznych organizacjach, pełnił i nadal pełni mnóstwo różnych funkcji – był dwukrotnie posłem na Sejm RP, był Wojewodą Wielkopolskim i mógł zostać ministrem. Tego ostatniego wyzwania nie przyjął jednak, ponieważ dostrzegał w tym zagrożenie dla życia rodzinnego i konieczność oderwania się od ukochanej Wielkopolski. To pokazuje, że są ludzie, którzy nie poświęcą pewnych wartości dla zaszczytów. A jak kształtował się taki wyjątkowy charakter?

Nie było łatwo, było nawet bardzo trudno. Jako pięciomiesięczne niemowlę przeżył hitlerowskie wygnanie z domu rodzinnego w Brodziszewie i kilką początkowych miesięcy życia, ocierając się o śmierć przeżył w gehennie wronieckiego więzienia. Potem było kilką bardzo trudnych lat II wojny światowej, strata ojca zadenuncjowanego przez znajomych, niedostatek i niepewność przetrwania. W takich to warunkach hartował się charakter małego chłopca. Lata powojenne też nie były łatwe. Los rolników na siłę wtlaczanych w komunistyczno-kołchozową rzeczywistość był wielkim wyzwaniem i wiązał się z zagrożeniem represjami i niezwykle trudną egzystencją.

Konieczność pracy na roli z reguły nie sprzyjała nauce i tylko pęd do wiedzy, do podnoszenia kwalifikacji oraz wyrozumiała mama i rodzina pozwoliły młodemu Marianowi na naukę w Szkole Podstawowej, najpierw w Brodziszewie, a później w Szamotułach. Obiecujący przyszły rolnik dorastał w środowisku rówieśników i szybko ujawniła się jego spofecznikowska

pasja. Okazało się, że potrafił zaskarbić sobie uznanie i przychylność środowiska. Marian Król piął się po kolejnych szczeblach nauki, okupując to ciężką pracą, łącząc pracę na roli z systematycznym podnoszeniem swego wykształcenia, aż został pierwszym inżynierem-rolnikiem w Brodziszewie, który z sukcesem prowadził kilkunastohektarowe gospodarstwo. Na owe czasy to był budzący uznanie ewenement. Młody inżynier na tym jednak nie poprzestał i nadal się kształcił. Nadszedł wreszcie taki moment, kiedy trzeba było dokonać wyboru – praca w gospodarstwie, czy też poświęcenie się nauce i szeroko pojętej pracy społecznej. Znow z poparciem mamy i najbliższej rodziny wybiera to drugie i zaczyna się nowy etap życia. Jaką cel przyswiecał naszemu laureatowi? Odpowiedź jest bardzo istotna – chęć szerszego działania dla rolnictwa, z wyższego pułapu, gdzie możliwości wpływania na rzeczywistość były daleko większe.

Idąc śladami tradycji rodzinnej już w 1956 roku włączył się do ruchu ludowego, wstępując do Związku Młodzieży Wiejskiej, a w 1960 roku do Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego. W 1963 roku pracując zawodowo kończy studia na Wyższej Szkole Rolniczej w Poznaniu z tytułem inżyniera rolnika. Nasz laureat łączył zdobywanie wiedzy i doświadczeń politycznych z pracą zawodową w Wojewódzkim Związku Kółek Rolniczych oraz rolniczych zrzeszeniach i związkach branżowych na stanowisku kierownika działu rolnego. W latach 1973 -1978 był kierownikiem Wydziału Ekonomiczno-Rolnego i członkiem kierownictwa WK ZSL w Poznaniu. Marian Król ambitnie kontynuował swoje naukowe zamierzenia i w 1975 roku ukończył i obronił pracę doktorską na Wydziale Ekonomiczno- Rolnym AR SGGW w Warszawie. Temat pracy brzmiał: „Kształtowanie się wzajemnych procesów dostosowawczych w rozwoju rolnictwa i rynku środków do produkcji rolniczej /studium na przykładzie gospodarstw chłopskich województwa poznańskiego/”. Pracę doktorską recenzowali wybitni polscy ekonomiści: prof. Zbigniew Zakrzewski z Akademii Ekonomicznej w Poznaniu i prof. Bolesław Strużek z AR SGGW w Warszawie.

Lata od 1979 do 1981 to kolejny etap pracy laureata na stanowisku dyrektora Oddziału Wojewódzkiego PZU w Poznaniu. Kolejny etap i kolejny sukces, poznański oddział znalazł się w krajowej czołówce podobnych jednostek. Stało się tak dzięki innowacyjnemu podejściu nowego dyrektora. Wprowadzenie komputerów, umiejętne współpraca z ludźmi ułatwiały efektywne działanie poznańskiego Oddziału Wojewódzkiego ZUS.

Wielorakie zalety i umiejętności przydały się m.in. przy współpracy z ruchem społecznym „Solidarność”. Członkostwo w NSZZ „Solidarność” w oddziale wojewódzkim PZU w Poznaniu to doświadczenie, które pomagało niewątpliwie w wypracowywaniu porozumienia i dialogu. Wszystkie te umiejętności i zalety zostały dostrzeżone i docenione. Z pewnością przyczyniły się do wybrania Mariana Króla w dniu 2 października 1981 roku, w pierwszych powojennych tajnych, demokratycznych wyborach na stanowisko wojewody poznańskiego. KW PZPR w Poznaniu z oporami i opóźnieniem zaakceptował demokratyczny wybór radnych WRN. A wybór był ze wszech miar słuszny. Okazało się, że to sprawny organizator, pragmatyczny fachowiec, dobrze zorientowany w problemach gospodarki regionalnej, problematyki społecznej oraz zagadnieniach

nauki, kultury, zdrowia i edukacji. W tym specyficznym okresie naszych dziejów uczynił bardzo wiele dla naszego regionu, w tym dla wsi i rolnictwa. Był wojewodą, który przyczynił się do dynamicznego rozwoju sektora prywatnego i firm polonijno-zagranicznych. To dzięki niemu funkcjonuje „Poznański Szybki Tramwaj”. Wiele nowych szkół, obiektów służby zdrowia, placówek kulturalnych i sportowych to również zasługa Mariana Króla. Dostrzegł wartość i wprowadził w życie współpracę z samorządami miast i gmin. W tym czasie wzorowo przebiegała współpraca również ze środowiskami poznańskiej nauki – oddział PAN oraz środowiskami kultury i dziennikarzami. Nowatorskim rozwiązaniem było powołanie w 1983 roku „Rady Konsultacyjnej” przy Urzędzie Wojewody, w której skupiły się środowiska naukowe, gospodarcze i opiniotwórcze dla celów realizacji programu rozwoju miasta i regionu poznańskiego.

Przygotowanie wizyty Papieża Jana Pawła II w Poznaniu i powitanie dostojnego gościa wraz z arcybiskupem Jerzym Stroba w imieniu Wielkopolan 20 czerwca 1983 roku, to również zasługa naszego laureata. Był również inicjatorem zorganizowania po raz pierwszy w 1985 roku Międzynarodowych Targów Rolno-Przemysłowych „Polagra” w Poznaniu. Marian Król był jednym z najlepszych wojewodów w kraju i należał do 7 osobowego Konwentu Wojewodów przy Premierze. Mimo owocnej pracy i sukcesów regionu i miasta Poznania KW PZPR naciskał na władze centralne, aby wojewodą poznańskim był członek PZPR. Marian Król nie czekał na decyzję i sam zdecydował o rezygnacji ze stanowiska na początku 1986 roku.

W latach 1985 – 1989 był Posłem na Sejm IX kadencji. Jako poseł przewodniczył Sejmowej Komisji Polityki Społecznej, Zdrowia i Kultury Fizycznej. Za wysoką ocenę pracy parlamentarnej został odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. W 1986 roku powrócił do pracy w ZSL na stanowisko Prezesa Wojewódzkiego Komitetu. Jako inicjator zmian programowych i organizacyjnych w ruchu ludowym jako pierwszy w 1989 roku zmienił nazwę poznańskiej organizacji ZSL na PSL. Emocjonalny związek Mariana Króla z wielkopolskim rolnictwem zaowocował powołaniem do życia w 1990 roku Wielkopolskiej Fundacji Żywnościowej. Z inicjatywy WFŻ powołano wiele firm, które działały na rzecz przetwórstwa rolno-spożywczego i rolnictwa.

Najbardziej prestiżową organizacją była Giełda Poznańska „GP” S.A. organizująca w nowoczesny sposób obrót towarowy artykułami rolnymi. W 1992 roku laureat powołał w formie spółdzielczej Rolnicze Towarzystwo Kredytowe, udzielające pożyczki rolnikom i przetwórcom. W tym samym roku wraz z mediami poznańskimi zainicjował Konsumencki Konkurs jakości Produktów „Dobre, bo Polskie”. Konkurs promował polskie produkty żywnościowe. Po wejściu Polski do struktur unijnych w 2004 roku nazwa konkursu została zmieniona na „Najlepsze w Polsce” – „The Best in Poland”

W 1992 roku Marian Król otrzymał dwie istotne propozycje pracy, pierwszą w kwietniu na stanowisko Wiceministra Współpracy z Zagranicą w rządzie Jana Olszewskiego, drugą jesienią od Waldemara Pawlaka – prezesa NK ZSL – objęcia stanowiska Prezesa Agencji Rynku Rolnego. Nobilitujące i kuszące propozycje nie przekonały naszego laureata, zwyciężył silny

związek emocjonalny z rodziną i Wielkopolską, a przyjęcie propozycji oznaczało konieczność przeniesienia się do Warszawy.

W 1991 roku Marianowi Królowi zabrakło około 200 głosów, aby dostać się do Sejmu RP I kadencji. Natomiast z powodzeniem uzyskał mandat poselski do sejmu II kadencji z listy PSL we wrześniu 1993 roku. W Sejmie pracował w Komisji Spraw Zagranicznych, później w Komisji Skarbu Państwa. Pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Komisji Odpowiedzialności Konstytucyjnej. Ponadto był członkiem Komisji Konstytucyjnej Zgromadzenia Narodowego. Był więc współtwórcą Konstytucji RP uchwalonej w 1997 roku, która obowiązuje do dziś. Uczestniczył w pracach Unii Międzyparlamentarnej oraz w grupie bilateralnej Polska – Niemcy. Był członkiem stałej podkomisji ds. restrukturyzacji polskiego sektora bankowego. Premier Józef Oleksy złożył naszemu laureatowi propozycję objęcia stanowiska sekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Kolejna sfera zainteresowań Mariana Króla to Ochotnicze Straże Pożarne. Wszystko zaczęło się oczywiście w Brodziszewie w 1954 roku od funkcji sekretarza zarządu. Członkiem OSP w Brodziszewie był w latach 1954-1983. W latach 1979-1996 była to już funkcja wiceprezesa zarządu wojewódzkiego związku OSP, a w latach 1996-1998 jego prezesem. Od 1983 roku członek honorowy OSP. Z okazji jubileuszu 75-lecia OSP Brodziszewo Marian Król opracował i wydał w nakładzie 1000 egzemplarzy książkę „Z kart historii OSP Brodziszewo 1923-1998”. Za zasługi dla pożarnictwa laureat był honorowany wieloma odznaczeniami i medalami pożarniczymi, w tym „Złotym Znakiem Związku OSP”.

Marian Król aktywnie pracował w wielu organizacjach społeczno-zawodowych takich jak: Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Rolnictwa, Naczelnej Organizacji Technicznej, Okręgowym Ośrodku Rzeczoznawstwa i Doradztwa Rolniczego, Polskim Towarzystwie Ekonomicznym, Krajowej Izbie Gospodarczej, Szwajcarsko-Polskiej Izbie Przemysłu i Handlu i Komitecie Polska – Rosja przy KIG. Nadal działał w Krajowej Izbie Gospodarczej oraz współpracuje z Wielkopolskim Klubem Kapitału w Poznaniu, Izbą Przemysłowo-Handlową, Polską Izbą Importerów i Eksporterów w Poznaniu, Związkiem Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”, Wielkopolską Lożą BCC oraz wieloma organizacjami pozarządowymi. Swoje pasje regionalne Marian Król realizował w Stowarzyszeniu Unia Wielkopolan, był jego założycielem, później wiceprezydentem. Regionalizm sprzyja i uczy samorządności i pracy organicznej dla dobra Wielkopolski, ta dewiza jest podwaliną bogatej działalności społeczników.

Laureat był inicjatorem powołania w 1988 roku Poznańskiej Fundacji Wincentego Witosa i Towarzystwa Stanisława Mikołajczyka w Poznaniu. To również współzałożyciel Wielkopolskiej Fundacji Reumatologicznej oraz Stowarzyszenia „Maior Polonia”. Razem z Romanem Jagielińskim współorganizował nowe ugrupowanie polityczne – Partię Ludowo-Demokratyczną. Od 2005 roku jest politykiem bezpartyjnym, a z przekonania ludowcem.

Nie sposób pominąć zasług laureata przy powstaniu dwóch pomników, które dzięki jego staraniom powstały w Poznaniu: pomnika Hipolita Cegielskiego, który odsłonięto 19 września 2009 roku i pomnika Ignacego Jana Paderewskiego, który odsłonił Prezydent RP Bronisław Komorowski 6 maja 2015 roku. Oba te przedsięwzięcia były możliwe dzięki udziałowi fundatorów: osób fizycznych, firm, organizacji społecznych i szkół.

Rok 1998 był rokiem wielkiej aktywności Mariana Króla, który właśnie wtedy z gronem przyjaciół tworzy Towarzystwo im. Hipolita Cegielskiego, którego celem jest propagowanie nowego wizerunku pracy organicznej w XXI wieku, pokazywanie młodym ludziom wzorców do naśladowania poprzez promowanie i odznaczanie takich wyjątkowych osób. W tym celu tworzone są i realizowane następujące projekty:

- Złoty Hipolit- i godność „Wybitna Osobistość Pracy Organicznej”,
- Honorowy Hipolit- i godność „Lider Pracy Organicznej”,
- Honorowy „Złoty Hipolit” dla wybitnych osobistości zagranicznych,
- Honorowy Hipolit dla osób zagranicznych,
- Młody Pozytywista,
- Fundusz Stypendialny dla zdolnej, ubogiej młodzieży studenckiej,
- Konsumentki Konkurs Jakości Produktów i Usług „Najlepsze w Polsce”,
-
- Europejski Magazyn Internetowy „Europartner”,
- Ludzie miesiąca na stronach „Europartnera”,
- Portal promocyjny – Polskie Centrum promocyjne „Bestfirma”.
- Polski Klub Przedsiębiorczości Hipolita Cergileńskiego

Szczególnym wyróżnieniem i powodem do dumy było przyjęcie przez Papieża Jan Pawła II Statuetki Złotego Hipolita z rąk prezydenta Towarzystwa dra Mariana Króla. Stało się to 1 sierpnia 2001 roku w Watykanie na tysięcznej audiencji generalnej.

Godne podkreślenia jest również to, że dr Marian Król jest inicjatorem nadawania Srebrnych i Złotych medali „Labor Omnia Vincit” za krzewienie idei pracy organicznej.

Gdyby wskazać gospodarczą sferę działalności dra Mariana Króla to należy powiedzieć, że aktywnie uczestniczył i był między innymi:

- Doradcą Prezesa Zarządu Warta Wita S.A.
- Prezesem Zarządu Rolniczego Towarzystwa Kredytowego „RTK”.

- Przewodniczącym i wiceprzewodniczącym rady nadzorczej Giełdy Poznańskiej „GP” S.A.
- Przewodniczącym rady nadzorczej Polsko-Niemieckiego Towarzystwa Współpracy Gospodarczej „T’WG” S.A.
- Przewodniczącym rady nadzorczej Warszawskiej Giełdy Towarowej S.A.
- Przewodniczącym rady nadzorczej Poznańskich Zakładów Graficznych S.A.
- Przewodniczącym rady nadzorczej PW „Interfund” sp. z oo.’
- Przewodniczącym rady nadzorczej Korporacji Producentów Żywności „Klub Promocji Jakości”,
- Przewodniczącym rady nadzorczej „Top” sp. z oo.,
- Przewodniczącym rady nadzorczej „Złoty Medal” S.A.,
- Wice-przewodniczącym rady nadzorczej PZZ „Herbapol” S.A.,
- Sekretarzem rady nadzorczej Krajowej Spółki Cukrowej S.A.,
- Przewodniczącym i wice-przewodniczącym rady nadzorczej „Zremb-Kulczyk” sp. z oo.,
- Członkiem rady nadzorczej Towarzystwa Ubezpieczeń „Hestia” S.A.,
- Członkiem rady nadzorczej RKS Czempin,
- Członkiem rady nadzorczej Ppz „Interfrances”,
- Członkiem rady nadzorczej Fundacji na Rzecz Giełdy Zbożowo-Paszowej,
- Członkiem rady nadzorczej ZPOW „Stowit”,
- Członkiem rady nadzorczej Bank Staropolski S.A.,
- Członkiem rady nadzorczej „Total” S.A.,
- Członkiem rady nadzorczej Izba Rozliczeniowa S.A.

Kolejna sfera działań laureata to praca w organizacjach charytatywnych i społecznych, między innymi:

- Przewodniczył zarządowi Stowarzyszenia Pomocy Seniorom „Major Polonia”, od 1997 do 2010 roku,
- Przewodniczył Towarzystwu im. Hipolita Cegielskiego, od 1998 roku – jest jego twórcą i animatorem działań promujących pracę organiczną,
- Od 1992 do 2007 roku przewodniczył Radzie Wielkopolskiej Fundacji Reumatologicznej,

- Przewodniczył radzie Fundacji Ochrony Dziedzictwa Kultury Wsi i Rolnictwa,
- Od 1988 do 2006 roku przewodniczył radzie Fundacji Wincentego Witosa,
- W latach 1992 – 1998 uczestniczył w radzie programowej Wyższej Szkoły Zarządzania i Bankowości w Poznaniu,
- Przewodniczył radzie Stowarzyszenia Społecznego na rzecz Ziemi Szamotulskiej „Szamotulanie”,
- W 2002 roku przewodniczył akcji charytatywnej „Milion rupii dla Ojca Mariana Żelazka – misjonarza z Indii,
- Był członkiem Senatu Wyższej Szkoły Komunikacji i Zarządzania,
- W latach 2005 – 2009 przewodniczył Społecznemu Komitetowi Budowy Pomnika Hipolita Cegielskiego w Poznaniu,
- Przewodniczył kapitule Wzorowy Producent Żywności – „Alimentorum Fabricator Optimus”,
- Od 2003 roku przewodniczy Konfraterni Orderu Świętego Stanisława BM w Poznaniu,
- W latach 2006 – 2013 przewodniczył jako Wielki Przeor na Polskę Orderowi Świętego Stanisława BM,
- W latach 2010 – 2015 przewodniczył Społecznemu Komitetowi Budowy Pomnika Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu,
- W latach 2012 – 2014 przewodniczył Społecznemu Komitetowi Obchodów 200-lecia urodzin Hipolita Cegielskiego (1813 – 2013).

Ponadto Marian Król jest członkiem

- Zarządu Głównego Towarzystwa Pamięci Powstania Wielkopolskiego od 1988 roku – od jego powstanie do 2011 roku. Był jednym z jego założycieli. Obecnie jest Członkiem Honorowym Towarzystwa Pamięci Powstania Wielkopolskiego nadanym na Walnym Zebraniu w 2007 roku i posiada najwyższe wyróżnienie – Statuetkę Dobosza Powstania wręczoną w 2000 roku,
- Stowarzyszenia Byłych Więźniów Politycznych Hitlerowskich Obozów Koncentracyjnych i Więzień w Brodziszewie – od 1992 roku,
- Zarządu Głównego Wielkopolskiego Towarzystwa Uniwersytetów Ludowych, od 1988 roku do 1993 roku,
- Instytutu Wincentego Witosa w Tarnowie Podgórnym w latach 1986-2000,

- Ogólnopolskiego Związku Żołnierzy Batalionów Chłopskich od 2005, a od 2004 roku członkiem zarządu BCH w Poznaniu,

- Orderu Świętego Stanisława BM od 1997 roku w Poznaniu, w latach 2000-2003 – był wicekomandorem Komandorii Wielkopolskiej. Od 2004 do 2016 – był przeorem Przeoratu Wielkopolskiego Orderu. W latach 2006 – 2013 Wielkim przeorem Polski Orderu św. Stanisława BM. W latach 2010-2013 był przeorem Generalnym Światowej Konfederacji Orderu Św. Stanisława BM i w latach 2006-2010 – członkiem Rady Regencyjnej Orderu, w latach 2004-2010 był członkiem Wielkiej Kapituły Orderu Świętego Stanisława BM w randze Wielkiego Radcy,

- Królewskiego Orderu Świętego Stanisława BM od marca 2013 roku. Pełni funkcję Wielkiego Mistrza królewskiego Orderu w kadencji lat 2013 – 2018, 2018 – 2023,

- Kapituły statuetki „Złotego Hipolita” i „Honorowego Hipolita”,

- Kapituły statuetki SALIX AUREA/ Oskar w reumatologii/ w latach 1995 -2007,

- Polskiego Towarzystwa Numizmatycznego,

- Kapituły statuetki Dezyderego Chłapowskiego przy Muzeum Narodowym Rolnictwa i Przemysłu Spożywczego w Szreniawie,

- Stowarzyszenie im. Eugeniusza Kwiatkowskiego,

- Towarzystwa im. Henryka Wieniawskiego,

- Kapituły medalu wojewody wielkopolskiego „Ad Perpetuam Rei Memorial”, od 2003 roku,

- Stowarzyszenia „Pokolenia Wielkopolska”,

- Towarzystwa im. Stanisława Mikołajczyka, którego był twórcą i inicjatorem powołania w 1998 roku w Poznaniu,

- Rotary IC Poznań od 1995 roku i był założycielem Klubu Rotary w Puszczykowie w 2000 roku,

- Wielkopolskiego Zarządu Wojewódzkiego Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych w Poznaniu – od lutego 2015 roku.

W 1998 roku powołany został do pełnienia obowiązków przewodniczenia w Poznaniu Ogólnopolskiemu Społecznemu Komitetowi 80 rocznicy Powstania Wielkopolskiego „Wierni Tradycji Wielkopolskiej”. Zorganizował i przewodniczył w 1988 roku Komitetowi Fundacyjnemu Sztandaru organizacyjnego Towarzystwa Pamięci Powstania Wielkopolskiego 1918/1919. Za upowszechnienie wiedzy i tradycji związanej z Powstaniem Wielkopolskim został uhonorowany specjalną statuetką „Dobosza Powstania Wielkopolskiego” nadaną w 2000 roku.

Doktor Król jest honorowym obywatelem miast /Mosina i Nowy Tomyśl/ i honorowym członkiem wielu jednostek i organizacji, zwłaszcza pożarniczych. Nadano mu również godność „Lidera Pracy Organicznej”, „Wybitnego Wielkopolanina” i „Wybitnej Osobistości Pracy Organicznej”.

Znaczące są również autorytet i przyjaźń u zagranicznych ludzi biznesu oraz polskich działaczy gospodarczych, ludzi kultury, nauki, kościoła, sztuki, edukacji i samorządu. W swoim dorobku może poszczycić się napisaniem ponad 150 artykułów i publikacji dotyczących problematyki rolniczej, ekonomicznej i społecznej. Wydał również kilka książek i wciąż pracuje nad kolejnymi.

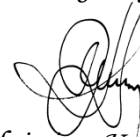
Marian Król żonaty jest z Danutą Kowańską herbu Rys, która jest cenioną malarką. Jeden z jej obrazów przedstawiający Chrystusa przekazała Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II.

Dr Marian Król za swą pracę zawodową i społeczną został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi w 1974 roku i Złotym Krzyżem Zasługi w 1979 roku, Krzyżem Kawalerskim OOP w 1984 roku, Krzyżem Oficerskim OOP w roku 1989 oraz Krzyżem Komandorskim OOP w 2004. Ponadto licznymi medalami za zasługi dla pożarnictwa, obronności kraju za zasługi branżowe i regionalne.

Powszechne uznanie i odznaczenia są naturalną konsekwencją tytanicznej pracy naszego laureata. Tym razem mamy do czynienia z takim wachlarzem zainteresowań i pożytecznych działań, że z powodzeniem starczyło by tych zasług na kilka życiorysów.

Panie Doktorze zaszczytzeni jesteśmy, że możemy wyróżnić i pochwalić się pochodzącym z naszego regionu mieszkańcem. Wymienione w filmowych wypowiedziach pojęcia „Król” i „Wieża” mają symptomatyczne znaczenie i stosując literacką przenośnię można powiedzieć, iż jest Pan Wielkopolskim Królem współczesnej pracy organicznej, tej samej, dzięki której przez ponad 120 lat utrzymaliśmy poczucie narodowe oraz dzięki Powstaniu Wielkopolskiemu odzyskałyśmy niepodległość. Z kolei nasza „Wieża” przyznawana wyjątkowym ludziom, takim jak Pan jest jak latarnia wskazująca kierunek, w którym należy w życiu nawigować.

Burmistrz Miasta i Gminy Szamotuły

Włodzimierz Kaczmarek